

"Roze, daddis mijn favoriete couleur locale..."

DE VLAAMSE MEDEMENS IS ALS LEVENSKUNSTENAAR EEN BETER SOORT OLLANDER

"Awel, zegt onze Fred van der Wal met zijn zachte G en sappige tongval; "Ik ben van huis uit dus niet zo'n stuk ongeluk van twaalf stielen en dertien malheurs, want het Grote Malheur laat ik over aan mijn overgesubsidieerde Ollandse collegaatjes, die subsidie vreten tot ze helemaal scheel zien. Het enige dat mij te doen staat is niet al te krikkel te worden. Op het beroepsvlak draait alles op rolletjes wat de invulling van de professie betreft.

Het enige waar ik mij over bekommer is of de warme droogkuis niet in vlammen op gaat en mijn broodje hesp zwart roostert. Zijt Gij soms nen ambetante aaszak ? Als ge daddenkt zult Ge nog Ambras met mij krijgen, dan sla ik oe nen bandbreuk in de liezen, want wie te veel gaat brossen zult oe net als ik nog buizen ! Dan haal ik de champetter om Uwe cornichon er af te jopen met de blank sabel ! En mag ik nu even een driedubbele buitenwipper ?

Mijn contereitsels verkopen nog steeds niet met de vaart van en tiet op wonder olie !

Ze vliegen niet als dunne stront de pot uit ! De culturele zaken die ik onder handen heb slabakken behoorlijk. Het leven gaat mij te veel in High Tech tempo, weeddoo !

Toch gaat het Vlaams klappen mij slecht af als Ollander. Niet dat ik er geen sikkepit van kan verstaan, daddiswaddanders ! Daddis 't selfste lik een Antwerpenoare in Brussel. Ziet vooral toe da ge toenge niet innen knoop sloat met oewen geslachtsdeel, want daddis andere koek dan WestsVloams voor begunnelingen !"

De prangende vraag die we de kunstenaar kunnen stellen is : Gaat het zo lang duren als het duurt ?

Wij stellen de vraag aarzelend aan de artiste peintre met volle mond . Hij laat een roffelende scheet en antwoordt schier onverstaaanbaar : "Awel, het duurt al zo lang als het duurt, dus waarom zouden we al dat schoons niet langer laten duren ? Hij smakt verge noegd zijn buitenwipper op met vork, lepel, mes, handen en voeten.

Hij voegt er aan toe : "Enne...zulle...Le realisme, c' est Moi. Vraag maar aan Pastoor Pikkemaet ! Nie vergeten, zulle, hee waddee ?

Profijtig lepelend aan zijn grote schotel zacht roze roomijs met kersjes zegt hij : "Roze, daddis mijn favoriete couleur locale. De Pink panther, weet oe wel ? Roze is de couleur van gezond vlees !"

(wordt vervolgd)

© januari 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl